

Erdély szépségei diákszemmel

2017. júl. 7.-én Parajdra utaztunk a Kárpát-medencei tehetségtábor helyszínére. A táborban Erdély megismerésére kaptunk esélyt.

A kimerítő és hosszú út után megérkeztünk a táborhelyre, ahol kedvesen fogadtak minket, majd elfoglaltuk a szobáinkat, és ízletes vacsorával kínáltak.

Másnap reggel csodás élményekkel teli nap várt ránk. Első megállónk Korond volt, ahol a Csiga-dombegykori aragonit-bányáit tekintettük meg.

Farkaslakán meglátogattuk az egyik legnagyobb erdélyi magyar prózaíró, Tamási Áron síremlékét.

Harmadik állomásunk Szejkefürdő volt, ahol a bátrabbak megízlelték a petróleumos borvizet. A víz főként érrendszeri és emésztőszervi betegségek kezelésére hatékony, tudhattuk meg Feri bácsitól, az idegenvezetőnkől.

Orbán Balázs síremlékéhez 15 székely kapu alatt juthattunk el.

Székelyudvarhelyen a Székelytámad-vár történelmével ismerkedhettünk meg.

Délután a székelyderzsi unitárius erődtemplomot és freskóit tekintettük meg.

Számomra a nap fénypontja Énlaka volt. Itt a középkori műemléktemplom történetéről és rovásírásos emlékeiről tanultunk. A virágdíszes kazettamennyezetet sajnos nem láttuk, de ezt pótolta a tájház, ahol a legszékelyebb falu kultúráját ismertették velünk.

Szerdán a parajdi Trópusi Lepkeházban különböző pillangókat láttunk. Ezután Szováára mentünk. A város a sósvízű tavairól ismert. Itt megnéztük az iszapgödröket, majd a Medve-tóban fürödtünk.

Csütörtök kalandos nap volt, ugyanis elromlott a buszunk. Ez miatt sokat késtünk, és nem tudtuk megismerni a Bucsin-tető és a Pongrác-tető növény- és állatvilágát. A pótlóbusznak köszönhetően folytathattuk utunkat. Megismerkedtünk a Gyilkos-tó legendájával és valóságával, ezután a lélegzetelállító Békás-szorost tekintettük meg. Még mielőtt tovább indultunk volna, egy kedves helybéli úr csodás dallamot játszott nekünk a hangszerén és ismertette velünk a tárogató múltját.

Gyergyószentmiklóson a Tarisznyás Márton múzeumban a különböző erdélyi népviseleteket, régi használati eszközöket, kerámiákat és Jakab Gyula által gyűjtött rendszertani ásványtárt néztük meg.

Következő nap Erdőszentgyörgyre látogattunk, ahol megtekintettük a Rhédey-kastélyt, és megismerkedtünk a Rhédey-család múltjával. A kastéllyal szemben található református templomban temették el Rhédey Claudia hamvait. A nap második megállója Segesvár volt, itt a várban sétáltunk, majd az alsó és felső templomot néztük meg. Ezután Fehéregyházára látogattunk a Petőfi-emlékműhöz, amit megkoszorúztunk. Az emlékmű előtt a Nemzeti dalt szavaltuk és a Himnuszt énekeltük. Pénteken az utolsó megállónk Rugonfalva volt, ahol a középkori rovásírásos templommal ismerkedtünk.

Szombat délelőttöt a parajdi sóbányában töltöttük. A tervünk az volt, hogy délután a sószorosba látogatunk, de a tikkasztó hőség miatt a szálláshelyen maradtunk és egy honismereti vetélkedőn vettünk részt. A késő délutáni és az esti órákban ismerkedtünk és beszélgettünk a tábortűz közelében.

Vasárnap reggel indultunk haza. Út közben még meg álltunk Mezőtelegden a középkori templomban.

Örülök és hálás vagyok azért, hogy részt vehettem az első Kárpát-medencei tehetségtáborban. Számomra a legszebb és legérdekesebb hely Énlaka, Segesvár, Trópusi Lepkeház és a Békás-szoros volt. Az egyetlen kevésbé jó dolog a hét folyamán az volt, hogy a sűrű program miatt csak szombaton

volt időnk az ismerkedésre, barátkozásra. Ettől eltekintve nagyon jól éreztem magam. Életre szóló élményekkel és tudással gazdagodtam a szervezőknek és a tanároknak köszönhetően.

Remélem, hogy lesz esélyem legalább még egyszer eljutni Erdélybe. Bízom benne, hogy nem szakadnak meg a barátságok, amiket a tábor ideje alatt kötöttünk.